

[Margrete Auken]

brug for det knap så gode plutonium fra oparbejdningen, det skal nemlig bruges til at putte i deres formeringsreaktor. Der skal 8-10 t til, for at den overhovedet kommer til at fungere. Vi kan regne med, at våbenplutonium i løbet af nogle år bliver noget af det kostbareste, der findes. 1.000 kr. pr. gram, har man skønnet. At sælge det bliver en bedre forretning end at handle med guld. Når den tid kommer, bliver fristelsen for svenskerne meget stor til at lave den forretning. De kan ikke selv bruge deres plutonium til noget, og de har lavet en af verdens mest groteske kontrakter med franskmændene, som betyder, at svenskerne pumper millioner, ja, efterhånden milliarder af kroner i det franske oparbejdningsprogram uden at have garanti for noget som helst, uden adgang til oparbejdningsanlægget, og det er i øvrigt en meget vigtig sag. Cap de la Haque har efter sigende en frygtelig masse ulykker, og det kører i hvert fald kun med en kapacitet, der er 10 pct. af, hvad man på nuværende tidspunkt havde regnet med. Men svenskerne må altså ikke komme ind og se, hvad der foregår på det af dem finansierede værk, det er beskyttet fransk område, på deres plutoniumfabrik.

Meget tyder på, at svenskerne ikke har nogen betydningsfulde modkrav – de skal bare betale. Indtil nu er der betalt 200 til 300 mill. udevaluerede svenske kroner til Cap de la Haque, og beløbet vokser. For franskmændene derimod er det ret smart. Oparbejdningen har vist sig langt dyrere og sværere end beregnet, og nu har de så fået forskellige andre lande til at betale gildet.

Hvad franskmændene selv forestiller sig at deres fiksede forretning skal føre til, hersker der ingen tvivl om. F.eks. skrev den militære rådgiver general Therry den 19. januar 1978 i *Le Monde*:

»Frankrig er i stand til at lave kernevåben af alle slags og af alle sprængstyrker. Vi skulle kunne lave store mængder atomvåben, i og med at formeringsreaktoren giver nødvendigt plutonium i overflod. Hvilken mulighed for Europa og for Frankrig, som nu endelig kan udvide sin afskrækkelsesevne til garanti for friheden!«

Jeg kan godt finde flere af den slags oplysninger og citater, om det måtte ønskes, men dette turde vel række.

Vi ved, at den svenske regering heller ikke er begejstret. Mon ikke det ville være kærkomment for den, om den danske regering, det danske folketing, tog sig selv og sit ansvar for såvel den danske befolkning som for hele klodens fremtid en lille smule alvorligt? Her er risiko for store ulykker. Her ligger store økologiske problemer foran os, og sandsynligvis også dele af det, vi kalder verdens sikkerhed. Det franske oprustningsprogram tiljubles mig bekendt ikke mange steder i verden. De løsninger, hele denne sag skulle være et udtryk for, forøger blot truslen mod vor fremtid på alle de forfærdeligste områder.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg må lige gøre opmærksom på, at man faktisk skal bede om ordet. Det er ikke nok, at man står på listen. Man kan som formand ikke så godt give ordet til nogen, der ikke har bedt om det.

Camre (S):

Transporter af a-kraftbrændsel og a-kraftaffald fra de svenske værker Oskarshamn og Barsebäck til Windscale i England og altså senere til Frankrig berører på forskellig måde danske interesser.

De hidtidige transporter er foregået igennem Store Bælt. Der har været dansk lods om bord gennem dansk farvand indtil Skagen, og fartplanen og melding om sejladsens forløb er blevet givet til søværnets operative kommando. Men nu er det Sveriges hensigt at etablere et centralt lager for a-kraftbrændsel ved Oskarshamn og sejle de brugte elementer dels gennem Store Bælt, dels gennem Øresund, til Frankrig. Man kan fastslå, at både Øresund og Store Bælt er internationalt farvand, hvor Danmark ikke kan forbyde sejlads. Det er svært at tilbageholde et hjertesuk over, at der jo er nationer, der ikke er os helt så venligt stemt, og regeringer, med hvilke vi ikke står på helt så fortlørlig fod som den svenske, der sejler med ting, der er farligere end a-kraftbrændsel. Jeg tænker på de raketter af forskellig art med atomsprænghoveder, som på andre landes skibe transporteres gennem disse farvande. Men lad nu det ligge. Det er for så vidt alvorligt nok, at der sejles med atombændsel.